

mestgt og i Orden. Det er jo dog ogsaa i den kirkelige Interessee, at en saadan Gudstjeneste udføres paa de Steder, som ere bestemte dertil, og hvor Antallet er saa stort, at de, som søge til Gudstjenesten, ikke sømmelig kunne rummes i en Bøndestue, synes der ikke at kunne være nogen Grund til at formenne dem at bruge Kirkebygningen. Det vilde være at straffe dem, der ikke have været saa heldige at kunne finde sig opbyggede hos deres eget Sogns Præst, men maa bringe Offre for at finde en anden Præst, med, at den Gudstjeneste, der ønskes holdt i deres Hjem, ikke maa have den opbyggelige Karakter, som den vilde faae ved at holdes i Kirken. Man maa dog heller ikke være ganske ligegyldig ved den Uvillie, Negtelsen af en naturlig Ret kan fremkalde, naar Indrømmelsen deraf ikke kan staae Nogensomhelst. Vi have altsaa ikke set, at der kunde være nogen Betænkelse ved at medtage denne Udvidelse af Sognebaandsløsningsloven, efter at det har vist sig, at den har fundet Anvendelse i saa stor en Udstrækning. Til § 7 findes der ikke noget Tilsvarende i det oprindelige Forslag. Den indeholder Bestemmelser angaaende Sognets Kirkegaard. Vi have i denne Henseende ment, at medens Kirkebygningen bør forbeholdes de Medlemmer af Sognet, der høre til Folkekirken, bør derimod Sognets Kirkegaard kunne benyttes af alle Sognets Beboere, saa at de have Ret til at blive begravede der, enten de høre til Folkekirken eller ikke. Efter vor Mening bør Kirkegaarden betragtes som et fredlyst Sted, hvor et Lig kan jordes, saaledes at ikke blot Pietotshensyn, men ogsaa Sundhedshensyn derved kunne blive tilbørlig overholdte. Dermed er der naturligvis ikke givet nogen Tilladelse for dem, der høre til en anden Tro end Folkekirkens, til at lade deres Præster paa en saadan Kirkegaard udføre de Ceremonier, som deres Tro udkræver. Om Saadant er der andre Bestemmelser, og disse blive i fuld Kraft uden Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Liget selv kan blive jordet paa Kirkegaarden eller ikke. Tillige have vi foreslaaet at tilføie en Bestemmelse om Lig af Saadant, der ere døde eller fundne forulykkede i Sognet uden

der at have deres Hjemstavn. Det er os bekjendt, at der har været Tilfælde, hvor Liget har fremkaldt ikke ringe praktiske Vanskeligheder, som der ved en saadan bestemt Afgjørelse kunde raades Bød paa. Der kunde maasse ogsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt Kirketiendeieren havde Ret til at modsætte sig Optagelsen af Udensoguesfolk, idet han jo har en Forpligtelse til at udvide Kirkegaarden, naar den ikke viser sig tilstrækkelig. Men en saadan Indvending fra hans Side vil her strax være afvist. § 8 omhandler Kirkesangerens Forhold til de overordentlige Gudstjenester og kirkelige Handlinger, der kunne finde Sted ifølge de foregaaende Paragrafer. I denne Henseende indeholdt det oprindelige Lovforslag den Bestemmelse, at Kirkesangeren skulde være tilstede ved saadanne overordentlige Leiligheder; men det forekommer os, at det vilde medføre en ikke ringe Vanskelighed for Sognepræsten, naar han ved Brugten af Kirken maatte tage Hensyn til, om Kirkesangeren var bekvæmt i Skolen eller ikke. Det kunde da blive ham umuligt at benytte eller tillade at benytte Kirken paa saadanne Dage, hvor han ellers kunde ønske det, og ligeledes vilde det jo ogsaa være ubilligt imod Kirkesangeren at paalægge ham en Tvang til at være tilstede. Han blev da det eneste bundne Medlem ved en saadan Handling, og denne Tvang vilde være saa meget føleligere for ham, naar maasse den Gudstjeneste, han skulde overvære, ikke blev holdt af hans egen Præst, men af en anden og gik i en anden Retning end den, han maasse ansaa for den rigtige. Det Samme vilde jo ikke mindre gjælde om Bibel-læsninger eller andre opbyggelige Forsamlinger, ikke at tale om, at hans Tiltrid kan i Forveien være saa knapt bestraakt, at man ikke paa den Maade skal beskjære den endnu mere. Derimod er det en Selvfølge, at hvis Præsten kommer overens med Kirkesangeren, maa der tages Hensyn til Skolens Lær, og derom indeholder § 8 en Bestemmelse i Eghed med den, der indeholdes i det oprindelige Lovforslag. Med Hensyn til § 10 er der ogsaa stillet en Forandring i det oprindelige Forslag. Dette har fulgt den Bestemmelse, der i sin Tid foreslaaedes i Landsstinget af daværende Kirkemini-